

Al peu del canó i del Canigó

Des del 17 fins al 26 d'agost s'està celebrant a Prada de Conflent, a la Catalunya Nord, la XXI edició de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE). Durant deu dies professors i alumnes són al peu del Canigó i del canó, perquè com va dir Enric Casassas —president de la UCE— en l'acte d'inauguració, «som una universitat plural, però, això sí, des d'una òptica nacional i de Països Catalans».

Ignasi Aragay i Sastre

Com cada estiu, al voltant d'uns 800 alumnes hauran passat per Prada per a oxigenar els pulmons i aprendre alguna cosa. La UCE, a diferència d'altres universitats o cursos d'estiu, té un caràcter popular. És a dir, és oberta a tothom. Això obliga els seus organitzadors a donar una oferta molt variada, que aquest any ha inclòs des de cursos d'iniciació sobre la realitat cultural o política dels Països Catalans, fins a seminaris per tractar les atmosferes dels gasos, passant pels ja clàssics d'anàlisi del nacionalisme. A això se li han de sumar els tallers o els seminaris d'investigació que han muntat les sis universitats participants.

Amb tot, la part que potser ha reeixit més —els espectacles eren més aviat fluixos— ha estat la de les grans conferències, debats i homenatges. Els organitzadors han escollit temes d'actualitat i han provat de garantir un cert pluralisme ideològic. Així, per exemple, en l'apartat de conferències ha destacat la presència de Joaquim Nadal, alcalde socialista de Girona, que va parlar de «la revolució municipal a l'estat espanyol». També hi han estat presents l'escriptor Avel·lí Artís-Gener, «50è aniversari de l'exili republicà» i el vice-director de *La Vanguardia*, Lluís Foix, «L'URSS i la Xina, l'imperi que esclata».

La UCE també ha fet tres homenatges, un al desaparegut nord-català Francesc Català; un altre a Jordi Carbonell, qui va ser destacat membre de l'Assemblea de Catalunya i fundador de Nacionalistes d'Esquerres; i un tercer a l'escriptora Maria Aurèlia Capmany. Quant als debats, n'hi ha hagut sobre polítiques culturals, literatura eròtica, addiccions a les drogues, i àrabs i jueus, entre altres.

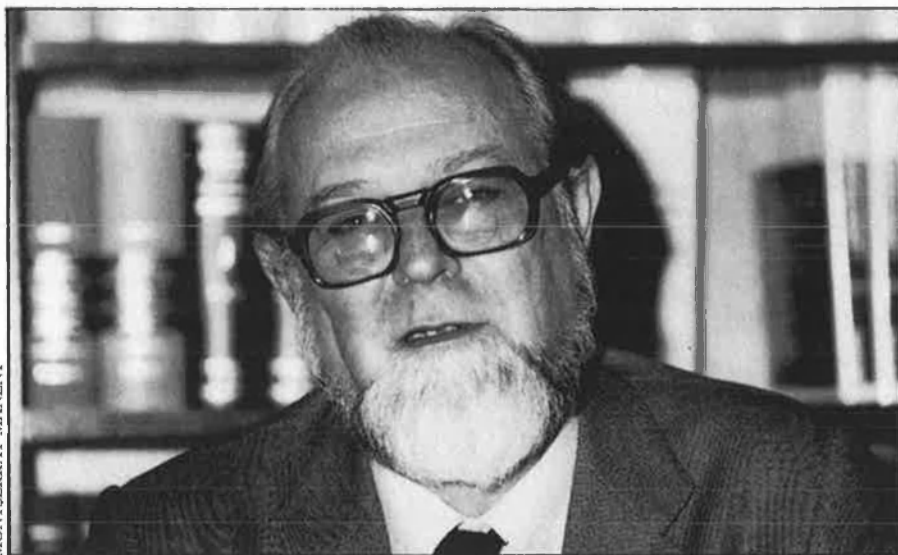
L'alumnat que ha vingut a Prada ha estat, per una banda el de sempre, els històrics; i per l'altra, gent nova i jove que hi ha assistit, en part, gràcies a les beques que alguns ajuntaments han

concedit, com els casos de Lleida, l'Escala o la mateixa Prada. Els alumnes paguen la inscripció i després tenen el dret d'assistir al curs o seminari que vulguin. Aquest sistema tan obert té l'inconvenient que es fa difícil preveure les preferències dels inscrits i així alguns cursos, com ha passat amb el de periodisme científic, es queden sense alumnat.

Al Liceu Renouvier, la seu de la UCE des de fa 21 anys, com sempre, s'han pogut veure senyeres estelades penjant dels balcons, i s'han sentit crits de «Catalunya lliure» o en favor del Comitè Olímpic Català. Els cinquan-

Maria Aurèlia Capmany.

Jordi Carbonell.

ta habituals de Prada de l'ex-MDT n'han estat els protagonistes.

I també han estat els causant d'alguns problemes durant les hores nocturnes. Molts dels components d'aquest grup tenen per costum cada any, i aquest també, dormir al Liceu Renouvier sense pagar i, a més, passar-s'ho massa bé.

Per als organitzadors de Prada, l'existència d'aquesta cinquantena de persones és un problema, diguem-ne, d'ordre públic i alhora polític, ja que donen una imatge que no s'adiu amb la pluralitat i el científisme que es pre-

tén promoure. Però aquest no és l'únic obstacle amb què ha topat la UCE. També té un pressupost molt curt (24 milions de pessetes) format a base de petites aportacions de la majoria d'institucions dels Països Catalans. La Generalitat de Catalunya, per exemple, n'ha donat uns dos i mig. I també té una relació difícil amb alguns sectors de la cultura catalana a la Catalunya del Nord.

I, amb tot, gràcies al voluntarisme dels organitzadors i al bon ambient que es respira a Prada, la UCE ha funcionat. □